

ת"פ 39347/07/15 - מדינת ישראל נגד אימן שמאסנה, סעיד אבו שנאר, מוחמד חושיה, עבד אללה שמאסנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39347-07-15 מדינת ישראל נ'
שמאסנה(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד רונית נויהאוס

המאשימה

נגד

1. אימן שמאסנה ע"י עו"ד נמיר אדלבי
2. סעיד אבו שנאר (ענינו הסתיים) ע"י עו"ד
ראמי עות'מאן
3. מוחמד חושיה (ענינו הסתיים) ע"י עו"ד
נאאל זחאלקה
4. עבד אללה שמאסנה (ענינו הסתיים) ע"י
עו"ד חסן אשרף

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סיוע להתפרצות לדירת מגורים.

על פי עובדות האישום המתוקן ביחס לנאשם מס' 1 (כפי שהובהרו בפרוטוקול ישיבת יום 16.12.15), ביום 5.7.15 בשעות הבוקר, התפרצו הנאשמים 2-4 לשתי דירות מגורים בעיר רחובות: מדירה אחת גנבו מחשב, שעונים ותכשיטים יקרי ערך רבים, וכן זרעו בדירה הרס רב. מהדירה האחרת גנבו מחשב לוח, שעונים, תכשיטים וכסף מזומן וחפצי ערך נוספים. גם בדירה זו זרעו הרס רב.

כתב האישום הוסיף ופירט נתונים רבים, אשר אינם חלק מיסודות העבירה ואינם רלוונטיים לגזירת דינו של הנאשם - ועל כן לא אחזור עליהם.

נתון עובדתי אשר לא פורט בכתב האישום אך הוסכם בין הצדדים הוא, כי בשתי התפרצויות הנאשם שימש תצפיתן עבור יתר הנאשמים.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, בו הגבילה המאשימה עצמה לעתור לעונש של עשרה חודשי מאסר ואילו הנאשם יטען באופן חופשי. עוד הוסכם בין הצדדים, כי קודם לטיעונים לעונש יופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

להשלמת התמונה אוסיף, כי נאשמים 2-4 הודו והורשעו בביצוע עיקרי של שתי ההתפרצויות האמורות וכן בעבירות נלוות להתפרצויות, ובכלל זה כניסה לישראל שלא כדין, גניבה והיזק לרכוש. במסגרת הסדר טיעון שבין הצדדים הושט על כל אחד מהם עונש של שנתיים מאסר ועל חלקם גם קנס כספי, כעונשים מוסכמים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים והנזקים הנגרמים ממנה. כן הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, אשר חבר לשלושה תושבי שטחים אשר נכנסו לישראל שלא כדין לצורך ביצוע העבירות. ב"כ המאשימה ביקשה להקיש מעונשיהם של יתר הנאשמים בתיק, לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין ששה חודשים ועד שנים עשר חודשים בגין כל ארוע, ולהשית על הנאשם את הרף הגבוה המוסכם בין הצדדים, עשרה חודשי מאסר בפועל וקנס.

ב"כ הנאשם שם דגש על כך שחלקו של הנאשם בהתפרצויות היה קטן והוא שימש תצפיתן בלבד. עוד הפנה לכך שיתר הנאשמים הורשעו בעבירות נוספות וחומרת מעשיהם גבוהה יותר, מעבר לכך שהם היו מבצעים עיקריים. כמו כן הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר לשיטתו עבר הליך שיקומי תוך כדי שמיעת התיק, ולכך שהנאשם היה במעצר מלא ולאחריו במעצר בית תקופה משמעותית.

לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה וידועה. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו. לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו.

לאור זאת, מתחם העונש אותו אני נוהג לקבוע במקרים בהם בוצעה העבירה המושלמת, נע בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר. ר' למשל עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 19.5.14, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 19.6.14 ועפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 15.2.15, שם אושר מתחם זה.

על פי הנתונים המוסכמים, הנאשם שימש תצפיתן בעת שחבריו התפרצו לשתי דירות מגורים, ועל כן הורשע בסיוע להתפרצות. לטעמי, הגדרתו של הנאשם כמסייע, מקלה עמו הקלה ניכרת: מן העובדות המוסכמות עולה, כי הנאשם חבר ליתר הנאשמים קודם להתפרצויות, היה עם יתר הנאשמים בזירת ההתפרצות בזמן מעשה וחזר איתם לירושלים לאחר ההתפרצויות. מעובדות אלו עולה, כי מעשיו של הנאשם קרובים מאוד לביצוע עיקרי. לו הייתי דן בעניינו של הנאשם במנותק מן ההסדר, ספק רב אם על סמך העובדות המוסכמות הייתי רואה בו מסייע. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר להסדר (ומעבר לעתירתה של המאשימה), ואקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו בגין כל אחד מן האישומים, כמסייע, הוא מחצית מענשו של מבצע עיקרי, היינו מאסר בפועל לריצוי ממש, לתקופה שבין ששה חודשים ועד שנה וחצי.

אדגיש, כי מתחם העונש ההולם אותו קבעתי נוגע לכל אחת מההתפרצויות בנפרד: אמנם שני המעשים בוצעו בסמיכות

זמנים, אך הנאשמים התפרצו לשתי דירות שונות ופגעו בקרבנות שונים פגיעה משמעותית. משכך, אין מדובר בארוע עברייני אחד אלא בשני ארועים נפרדים, אשר פגעו בקרבנות שונים, ועל כן יש לגזור בגין כל אחד מהם עונש נפרד.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1980. נשוי ואב לחמישה ילדים. אין לחובתו הרשעות קודמות. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם אינו אזרח ישראלי, אלא שוהה בארץ במסגרת איחוד משפחות, לאחר שנישא לתושבת ישראל. עוד עולה, כי הנאשם עובד בשיפוצים, במה שהוגדר "אופן לא מוסדר ולא מוכר".

הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות למעשיו והביע עליהם חרטה. לדבריו עבר את העבירות "ברגע של חולשה" על רקע מצוקה כלכלית. הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת פיקוח מעצרים. התרשמות שירות המבחן היתה, כי אין לנאשם דפוסי התנהגות וחשיבה עברייניים. לצד זאת, השירות התרשם כי קיים אצל הנאשם מה שהוגדר כ"טשטוש ערכי", המתבטא, בין היתר, בכך שהוא עובד בשיפוצים "באופן לא מוסדר".

שירות המבחן העריך כי למעצרו של הנאשם ולהליכים נגדו יש השפעה ממתנה וכי השתתף מאסר ממש תפגע בסיכויי שיקומו. לאור אלה המליץ שירות המבחן על השתתף מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ובכלל זה את קבלת האחריות והבעת החרטה, את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות ואת נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן.

מנגד, מדובר באדם בן 36, אב למשפחה, אשר אפיו וארחותיו כבר מגובשים, ואמור להבין את משמעות מעשיו והשלכותיהם. התקשיתי לקבל ההסבר, כי ביצע את המעשים "ברגע של חולשה", לאור התכנון המוקדם אשר נלווה להם, ובכלל זה החבירה לשלושה מבצעים נוספים.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם ביחס לכל אחד מהמקרים, אך לא בתחתית המתחם, ולחפוף את עיקר העונשים. המנעות מהשתתף מאסר לריצוי ממש, כפי שהמליץ שירות המבחן, מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם, ולא מצאתי לכך כל הצדקה בנסיבות הענין. לא ראיתי כי הנאשם שלפני נזקק לשיקום, וגם לו היה הנאשם נזקק לשיקום, לא ראיתי כי שיקולי שיקומו גוברים על חומרת העבירות בהן הורשע.

אני ער לכך שהוזמנה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, דבר העלול בנסיבות מסוימות ליצור ציפיה מסוימת אצל נאשם ביחס לענשו. במקרה שלפני חוות הדעת הוזמנה על פי ההסדר שבין הצדדים, אשר במסגרתו הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של מאסר בפועל. חוות הדעת לא הוזמנה על ידי בית המשפט ומשכך, אין בהזמנתה כדי ליצור אצל הנאשם כל ציפיה ממשית שלא יוטל עליו מאסר בעבודות שירות.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. תשעה חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 5.7.15 ועד יום 13.8.15.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה כנגד הרכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ו, 26 מאי 2016, בהעדר הצדדים.